

Publicerad 2021-01-17 18:26 av Illitterat

Förtvivlan och hopp

Fas tre

Lågan falnar när syret tryter

Glaset är så genomskinligt men tätt

Hon vänder ryggen till

Vår tid är inte utmätt

men jag vet inte längre om jag vill

Min saknad gnyr och ryter

En röst viskar tyst och lätt

om ett järnhårt cyniskt svek

Men vad är fel och vad är rätt

Vems perspektiv är det sanna och äkta

Är allt i själva verket en grym lek

med regler som jag inte förstår

Jag tror och hoppas ändå ännu

att några smulor fortfarande återstår

Jag vill inte att vår tid är gången

utan att den är nu

att jag inte i min grämelse är fången

utan att jag fortfarande kan se

och förtrollas av jökelsjöns turkosa vatten

som att höra tonen som får mig att le

Lämna mig inte trots att jag är jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Illitterat med Poeter.se id #103637 innehar upphovsrätten